BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXXII. ročník číslo 7–9/červenec–září 2026



VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděli v měsíci rodinné, 3. neděli sv. večeře Páně)
	14.00	bohoslužby *„Společenství Kristovo“*
Pondělí	18.00	Průsečík (setkávání všech zvídavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.30	mládež
Sobota	9–14	Siloe – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

Další informace na předposlední straně časopisu

~

Obsah

Editorial ····· **3**
Staršovstvo ····· **4**
Zápis z 873. schůze 7. 9. 2026
Dorostová voda YMCA Braník ····· **5**
Kouzelná flétna ····· **7**
(malý tábor)
Tábor Pecka ····· **10**
Sborová dovolená ····· **12**
Holenský dvůr ····· 12
Sborová dovolená ····· 14
27 střípků ze 27. sborovky ····· 18
Puťák Rumunsko ····· **21**
Vzpomínka na Věru Čáslavskou ···· **24**
Brankou zpátky z prázdnin ····· **25**
Veselka… ····· **26**
… a není to svatba
Dvě pozvánky ····· **30**
a plakát benefičního koncertu
Kontaktní informace, tiráž ····· **31**

EDITORIAL

Září, září, na léto jde stáří, zlaté slunce září, malátně a s únavou… Tahle slova z písničky Svěráka a Uhlíře mi zní v poslední době v hlavě často, jak se teploty nad třicet stupňů najednou překlápí k teplotám pod dvacet. Vytahujeme mikiny, zjišťujeme, že dětem jsou už zase malé kalhoty a snažíme se zorientovat v rytmu dalšího školního roku. Tedy aspoň já. Jsem ale moc vděčná za to, jaké léto máme za sebou, a jak se dočtete ve článcích o sborových/ymcových akcích, které za letošní prázdniny proběhly, vydařily se snad všechny na jedničku.

My jsme s manželem Tadeášem jako už několikátý rok po sobě dlouho zvažovali, jestli jet opět vedoucovat na tábor Pecka, přece jen tam jezdíme takové množství let (s krátkou pauzou od našich devíti/desíti). Jestli už nejsme vyhořelí a jestli to s našimi malými dětmi a první léto oba pracující vůbec zvládneme. A opět se nám potvrdilo, že při dávání a dobrovolničení smí člověk také mnoho přijímat a zažili jsme zde krásný a požehnaný čas. Už jenom samotné tábořiště ve stínu lesa u říčky Blanice poskytovalo ideální útočiště při teplotách, které v Praze atakovaly čtyřicet stupňů. Zpívali jsme, hráli hry, probrali palčivá témata na klubech, modlili se, vařili si skvělá jídla a absolvovali martyrium, když zazněla čísla šest a sedm. Silný zážitek pro mě bylo společné pozorování zatmění slunce, kdy jsme seděli hodinu na kopci s nádherným výhledem, koukali do zatmavených sklíček a zpívali všechny chvály o slunci, které jsme našli ve zpěvníku. Fotka na titulní straně je právě z tohoto momentu.

Víc (i když ne o moc) se toho dozvíte v Adamově svérázném článku o Pecce a k přečtení doporučuji samozřejmě všechny články z letních akcí, kterých jsme vám připravili pěknou řádku. Pozornost věnujte také fotkám, které jsou výjimečně v barevném provedení, a chybět nebude ani tradiční Branka. A teď už nezbývá než popřát krásné čtení a hlavně poděkovat všem, díky kterým se to vše krásné v létě mohlo uskutečnit. Dobře vím, kolik práce to obnáší, a moc doufám, že i vy všichni ostatní vedoucí a organizátoři jste mohli kromě dávání také přijímat a mít z akcí radost.

Přeji krásný vstup do nového školního roku!

Eva Friedrichová

~

STARŠOVSTVO

Zápis z 873. schůze 7. září 2026

Staršovstvo se 7. 9. 2026 sešlo ke své 873. schůzi.

- **Přítomni:** T. Bedrník, L. Drápal, T. Friedrich, A. Heřmanová, L. Kolář, M. Mazná, D. Nečil, D. Slabý, J. Stralczynská, J. Zvánovec; L. Holá (online), T. Plhák (online)
- **Chyběli:** I. Jungwirthová

Duchovní úvod

si připravila Alena Heřmanová na téma ticha a pouště, zazpívali jsme píseň Půjdeš-li pouští.

Hosté

Prvním hostem byl Marek Hoffmann, který požádal o členství ve sboru. S radostí jsme ho přijali, společně se pomodlili, požehnali mu. Vítáme ho mezi nás.

Druhým hostem byla Míša Bedníková, která má zájem o kurz výpomocných kazatelů. Také této žádosti jsme s radostí vyhověli a těší nás, že máme už třetího zájemce z našeho sboru. Kapacita kurzu je sice naplněna, ale jedná se o možnostech rozšíření.

Fara

Rekonstrukce je v zásadě hotová, chybí jen menší věci, z nichž největší jsou venkovní branka a brána pro auta. Nečilovi již na faře bydlí a vybalují krabice. V neděli 4. 10. se na faře uskuteční sborové odpoledne, kdy bude možnost si zrekonstruovanou faru prohlédnout.

Prodej bytu

Nejvíce času jsme na schůzi věnovali prodeji bytu. Dostali jsme odhady od realitního makléře a nyní je byt již téměř vyklizen, bude nafocen a následně inzerován. Stále platí, že pokud byste o koupi bytu byť jen uvažovali, nebojte se požádat o aktuální bližší informace Lukáše Drápala nebo Davida Nečila.

Tiskárna

Odsouhlasili jsme zakoupení nové tiskárny do sborové kanceláře. Tu současnou darujeme sdružení YMCA Braník.

Další

Zabývali jsme se také termínem výjezdu staršovstva, stavem příprav vánoční hry a nástěnkou pro mládež v Evenu. Bratr farář informoval o plánovaném křtu

a prezentaci. Tomáš B. s bratrem farářem opravili zalévání trávníku a informovali o potřebných návazných krocích. Komise pro dorost informovala o plánovaných výpravách a výuce hry na kytaru pro odrost.

Zakončili jsme společnou modlitbou.

zapsal *Tadeáš Friedrich*

DOROSTOVÁ VODA YMCA BRANÍK

Po několika letech zasedli do barevných kanoí YMCA Braník nikoli mládežníci, ale dorosťáci a odrosťáci. Pod vedením Marie Jelínkové jsme se vypravili splout nejprve řeku Mži, proplavit se Plzní a pokračovat Berounkou až do Zvíkovce. Pětidenní putování na těžko lemovala nádherná příroda, dobrá nálada a hezké počasí.

Velkou část dne jsme sice pádlovali a více či méně rychle (záleželo na množství vodních bitev) se přibližovali cílovému kempu. Ve volných chvílích jsme se však také vzdělávali v nejrůznějších vodáckých technikách, v tom, jaká je cena



adrenalinu a jakých chyb se vyvarovat. V rámci duchovních programů jsme si povídali o hrdinech víry. Někdy byl den zpestřen o náročnější výzvu, v níž jsme poměřovali své sportovní a tábornické dovednosti.

Celkem se na vodu vypravilo deset dětí a pět vedoucích. Všem z nich patří velký dík za nasazení do společné práce a vytváření celkové pohodové atmosféry i přes některé lehce krizové situace při zdravotních potížích. Děkujeme všem za modlitby, YMCA Braník za záštitu akce a zapůjčení potřebného vybavení a na závěr také Jakubu Drápalovi, který nám pomohl lodě odvézt zase zpátky do Prahy.

Míša Mazná





KOUZELNÁ FLÉTNA

Letos se děti na malém táboře, coby lovecká družina prince Tamina, vydaly na nebezpečnou výpravu. Jejich úkol byl jasný: Pomáhat princi Taminovi se vším, co je potřeba. Nejdříve zabít zlého hada, pak najít Královnu noci a následně pomáhat Taminovi a Královně noci se získáním pořádné armády a se záchranou krásné princezny Paminy před zlým Sarastrem a před jejím chlípným strážcem Monostatem. Jenže zmýlit se může každý, a dokonce i princ Tamino! V půlce tábora jsme se dozvěděli, že je všechno jinak, že Sarastro není zlý a naopak máme mít strach z Královny noci, která teď má navíc velkou armádu. Vypadalo to, že je vše ztraceno. Zvlášť když nás v půlce tábora opustilo šest táborníků, kteří se vydali vstříc jiným akcím.



Naštěstí děti nehodily flintu do žita a začaly znovu shánět armádu, tentokrát pro Sarastra. Týmy se staly zbytečné, bylo potřeba spolupracovat a každý ze všeho bohatství, které se mu podařilo během her získat, platil tolik vojáků, kolik jen mohl. Nakonec došlo k velké bitvě, kde děti společně se Sarastrovou armádou Kopi(t)níků, lučištnic, palcátníků, kuřojezdců a s Papagenem porazily armádu permoníků, Evženů ničitelů, temných rytířů, hadů, Monostata a v závěru absolutně rozsekaly i zlou Královnu noci.


ZTRATY
A
NÁLEZY



Během tábora jsme se věnovali i všem těm ostatním věcem, které se na táboře dělají. Šli jsme na výlet, měli jsme táborák, vyráběli jsme, posílali jsme pohledy domů, učili jsme se tábornickým dovednostem, společně jsme zpívali, modlili se. Zažili jsme dvě bojovky. V horkých dnech jsme se chodili koupat do rybníka, aspoň tedy dokud se vlivem horka z rybníka nestala smradlavá břečka, plná ryb plavajících znak.

Protože byla tématem tábora opera, tak nás téma hudby neopouštělo ani na ducháčcích, kde jsme se věnovali některým písničkám z táborového Zpíváčku a pomocí biblických příběhů jsme si ukazovali, o čem to ty písničky vlastně zpívají. Společně jsme se pak vydali do nedalekého kostela Jednoty bratrské v Ujkovicích na bohoslužby, které vedl náš pan farář David Nečil.

Tábor byl naplněný zážitky, měli jsme krásné počasí, přijela spousta moc hodných (a někdy i moc malých) dětí. Děkujeme vám všem za modlitby, propagaci tábora i za finanční dary. Ale děkujeme především Pánu Bohu za ochranu.

Hana Bedrníková



TÁBOR PECKA

Kdyby o Pecce psali redaktoři a novinářky, vypadalo by to možná nějak takhle: „Pět minut populární hry a už tekla proudem krev," znělo by z bulvárního časopisu Blesk. Nebo „Dva týdny se zákazem mobilů!? To snad dnes není ani možné," napsala by na fórum matek jedna z těch méně důvěřivých. Případně „Radní popřála k narozeninám Dominikovi, náhodní kolemjdoucí kreslili Čuchomechy, budilo se v půl páté ráno, převlečení vedoucí s dýmovnicemi a meči vyháněli táborníky z lesa. Co všechno se odehrálo na výletě místního tábora?" psalo by se v regionálním deníku. A magazín o zdravém životním stylu by si jistě neodpustil poznámku, že „jíst celý den pouze jablka je nejen nezdravé, ale také nezodpovědné". Takového zájmu médií jsme se nedočkali. U nás v tom našem světě Narnie totiž žádná nejsou.

A kdyby o podobném táboře psal můj oblíbený M. O. Vácha (což také udělal), napsal by toto: *Je to tak silné, až z toho jde strach. Je to neuchopitelné do slov a naprosto nevysvětlitelné lidem, kteří tam nebyli a kteří to nezažili. Je to snad požehnání té louky, nevysvětlitelné požehnání toho místa nebo těch lidí. Silokřivky, které se stáčejí dovnitř duší, silokřivky vztahů, které se sbíhají v lidských srdcích. Je možné, že na této louce a v tomto lese je záclona oddělující viditelno od neviditelna tenčí než jinde? Moje odpověď, odpověď, která překvapuje především mě samotného, je, že ano (a moje také, pozn. autora). Proč je toto místo tak speciálně zalito požehnáním a co se stane, když se na jednom místě sejde padesát lidí a společně se modlí?*



Byla to myslím Bětka, kdo řekl, že rok se dělí na část před Peckou a část po Pecce a já musím souhlasit. Pecka je prostě magická.

Děkuju Bohu za ten les, louku a hvězdy, vedoucím za úžasný kus práce a táborníkům za všechnu srandu, rozhovory, nasazení a ochotu snášet naše nepředvídatelné nápady.

Za všechno to zpívání, hraní, běhání, tancování, mlácení se tortilami, pozorování zatmění, mytí nádobí, brodění, jezení jablek, sbírání hub, noční rejdění a jezení hroznů a mnoooho dalšího – bylo to nezapomenutelné. Nejkrásnější dva týdny v roce už jsou za námi a my už jen netrpělivě čekáme na ty další. ☺

za tým vedoucích *Adam Pinc*





SBOROVÁ DOVOLENÁ 2026

Holenský Dvůr

byla tradičně skvělá, probíhala v týdnu 15. 8.–22. 8. v jižních Čechách blízko Jindřichova Hradce, Kardašovy Řečice a obce Mnich v rekreačním objektu Holenský Dvůr, což je bývalý statek ze 14. století přebudovaný na hotel a restauraci. K dispozici neplacené parkoviště, společenské místnosti, herny, kuchyňka, bazén s vířivkou, dětské hřiště s velkou nafukovací trampolínou. Jednoduše, ale účelně zařízené standardní pokoje i levnější „turistické" pokoje. Personál, aspoň co jsem zažil, byl vždy vstřícný a ochotný. Vydatné snídaně formou švédského stolu, večeře s pevně daným jedním jídlem.

Zúčastnilo se přes 70 členů branického sboru či jejich blízkých, ve všech věkových kategoriích, i když střední generace kolem 25–45 let byla zastoupena méně. Zúčastnil se i bratr farář s manželkou a také sestra farářka Věra Hájková. Tým, který sborovku připravil a organizoval, tvořili bratr Jiří Holý, sestra Lída Holá a bratr Lubor Kolář.

Nedělní odpolední bohoslužbu na téma semínka, rozsévače a Božího království vedl bratr farář David Nečil.

Kdo chtěl, mohl zahájit den společnou ranní rozcvičkou. Přiznávám, že jsem to nedal ani jednou. ☺

Výborná ranní zamyšlení s praktickým přesahem připravil Dan Kocyan na téma inspirativní křesťané:

- George Müller (1805–1898) – zakladatel sirotčinců v anglickém Bristolu;
- Dietrich Bonhoeffer (1906–1945) – teolog a bojovník proti nacismu;
- Susanna Wesley (1669–1742) – maminka sourozenců Wesleyových – „Matka metodismu";
- Andrew van der Bilj (1928–2022) – „bratr Andrew" – „Boží pašerák" Biblí za železnou oponu;
- Amy Carmichael (1867–1951) – „Amma", zachránkyně dětí v Indii před sexuálním chrámovým otroctvím.

Zájemci se mohli zúčastnit těchto denních programů:

- úterní výlet do Jindřichova Hradce s prohlídkou vodní fontány Florian, muzea, zámku + společný oběd;
- středeční náročný, ale krásný orientační běh o 16 kontrolách, připravený sestrou Hájkovou;

– čtvrteční výlet parní úzkokolejkou z Jindřichova Hradce do Kamenice nad Lipou a zpět;
– páteční výlet do Roseče (muzeum fosilií, Fantasium, polní labyrint aj.).

Večerníčky pro děti připravila sestra Věra Hájková, jejich hudební doprovod zajistila sestra Miluška Kolářová.

O velmi inspirativní večerní programy se postarali:
– Michal Kitta – farář ČCE Jindřichův Hradec, písničkář;
– Štěpán Balík – literární vědec, jidišista, básník a hudebník;
– Kateřina Kocyan – humanitární pracovnice (spolu se svým manželem Danem) z řad branického sboru;
– Štěpán a Markéta Trojanovi – členové branického sboru;
– Dalibor Tureček – literární historik, člen ČCE České Budějovice.

Hudební doprovod ranních zamyšlení i večerních programů zajistila sestra Miriam Žilková a bratr David Nečil. Trošku na můj podnět se zformoval i pěvecký sbor, který nacvičil a na závěrečném večeru zazpíval písně Laudate Omnes Gentes a Africkou píseň – velký dík Miriam Žilkové za profi nácvik! Zvláštní poděkování patří sestře Zuzaně Pavlíkové, která se svým typickým nadšením pro věc opatřila rekvizity pro Africkou píseň (náčelnickou hůl a nosní kroužek ☺).

V pátek proběhlo pěkné vystoupení dětí z „večerníčků“, zazpíval pěvecký sbor, proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků orientačního běhu (zvítězila opět s náskokem Bára Kolářová) s předáním vtipných diplomů a cen a též dramatickým monologem postavy hlavního pořadatele ze hry Orientační běh (autorka Ivana Kultová) v úžasném podání sestry Věry Hájkové. Během večera byly též vystaveny krásné malby a kresby od sestry Jitky Slavíčkové a bratrů Marka Hoffmanna a Radka Šauera, které vznikly během pobytu.

Dále byly prezentovány výsledky ankety o spokojenosti účastníků se sborovkou + kam příště. Hodnocení bylo s velkou převahou kladné a většina je pro opakování na stejném místě. Řešily se večeře (tentokrát totiž bylo vždy jen jedno dané jídlo, což ne vždy každému vyhovuje). Zneužil bych nyní této příležitosti a za sebe pro příště navrhuji postup a la školní jídelna, aby kuchyň třeba měsíc předem poskytla nabídku 2–3 jídel na každý den, každý účastník by si předem vybral, co si dá, a to pak i dostane.

Vydařilo se i počasí, byly vyslyšeny naše modlitby za déšť, vedra byla svlažena příjemnými deštíky. Určitě jsem na fůru věcí zapomněl, omlouvám se. Nám se tam moc líbilo a věřím, že nejsme zdaleka sami. Velký dík patří všem organizátorům, spolupracovníkům, personálu resortu, a především jako vždy našemu Pánu!

Michal Mazný

Sborová dovolená

se letos odehrávala v krásném a prostorném areálu Holenského dvora, v jižních Čechách, nedaleko Kardašovy Řečice.





Bývalý statek pánů z Hradce nám poskytl vše potřebné – pohodlné pokoje, restauraci, kde se dobře vaří, venkovní posezení, zázemí pro ranní zamyšlení i večerní přednášky. Kromě toho ale na nás čekalo i několik nadstandardních překvapení – velký vnitřní bazén spolu s vířivkou a saunou, obří nafukovací trampolína pro děti, tělocvična nebo třeba stůl na kulečník.



Holenský dvůr leží na okraji Třeboňské pánve, takže okolí je převážně rovinaté, protkané typickými jihočeskými lesy a rybníky a vhodné k pěším procházkám.

Kromě přírody lze dojít třeba do Kardašovy Řečice, projít se po historickém náměstí, posedět v místní cukrárně nebo si dát zmrzlinu u sochy řečického rodáka Boleslava Jablonského.



Na obecním úřadě si také můžete půjčit klíče od nedalekého židovského hřbitova a položit kamínek na některý z náhrobků.

Pokud se vydáte na druhou stranu, můžete vystoupat na Rýdlovu rozhlednu, odkud snadno přehlédnete celé Třeboňsko až k rakouským hranicím, Novohradským horám, Blanskému lesu a východní části Šumavy. Na druhou stranu můžete vidět první úbočí Vysočiny.



Kromě pěších procházek může člověk samozřejmě sednout do auta, ale jak se říká, nejhezčí pohled na svět je ze sedla. Myslím tím samozřejmě sedlo jízdního kola. Hustá síť cyklostezek a málo využívaných silnic vám přiblíží mnoho lákavých cílů.

Třeba málo známou vesničku Pluhův Žďár, kde můžete vstoupit do pečlivě rekonstruovaného zámečku, který v sobě nezapře období zemanské tvrze.

Nebo mnohem známější vodní zámek Červená Lhota, který ovšem poněkud ztrácí své kouzlo kvůli vypuštěné nádrži, která ho obklopuje.



Snadno dojedete i do Stráže nad Nežárkou, která je spojena zejména s Emou Destinovou, nejslavnější majitelkou zdejšího zámku. Prohlédnout si zde ale můžete třeba gotický kostel sv. Petra a Pavla nebo navštívit místní řemeslný pivovar a na slavnou pěvkyni zavzpomínat nad jedenáctkou Emou.

Cestou zpět pak můžete nakouknout přes plot k dalšímu známému zámku Jemčina, který prožil slavnou historii, méně slavnou nedávnou armádní minulost a neslavnou současnost. Ale alespoň zdálky můžete obdivovat um převážně italských architektů.

Samostatnou kapitolou je Jindřichův Hradec, sídelní město pánů z Hradce, Vítkovců, Slavatů a Černínů.

Co si vybrat dřív? Hrad a zámek, který je jako učebnicí architektury od gotiky po romantismus, historické náměstí s monumentálním morovým sloupem, gotický kostel Nanebevzetí Panny Marie, u kterého můžete tam a zpátky překročit 15. poledník? Krýzovy jesličky – největší lidový mechanický betlém na světě, zapsaný v Guinnessově knize rekordů, bývalý luterský kostel U Trojice, židovské město se synagogou, zpívající a světelnou fontánu U Floriána? Nebo se vydat na výlet parní lokomotivou s jindřichohradeckou úzkokolejkou? Prošli jsme to všechno, a ještě jsme se stihli stavit ve výborné asijské restauraci Viet-Ňam. Vy se ale připravte na to, že jedna návštěva Hradce zkrátka nestačí.

Věž kostela v Hradci. Bývalá synagoga, dnes husitský kostel.





A jako by toho nebylo málo, je možné navštívit místní evangelický kostel, kde nás laskavě provedl farář Michal Kitta, ukázal nám mimořádnou mozaiku Milosrdného Samařana od Zbyňka Honzala a poutavě a vtipně vyprávěl o historii sboru.





Michal Kitta nás navštívil i na Holenském dvoře, kde vyprávěl o své cestě k víře, práci předsedy synodu, a kromě toho zpíval i své vlastní písničky. Byl jedním z přednášejících, kteří obohatili naše večery. Dalším byl Štěpán Balík, jidišista, literární vědec a básník, který nás přivedl k přemýšlení o vlastní víře nebo o svých básních. Kateřina Kocyan nás zavedla na současnou Ukrajinu a nechala nás nahlédnout do práce misijní organizace Operace Mobilizace a vysvětlila, proč se na Ukrajině nemohou jmenovat právě takhle. Štěpán a Markéta Trojanovi nás spolu se svými dětmi vzali do světa pěstounské péče a konkrétní pomoci bližním. Literární historik a evangelík z Českých Budějovic Dalibor Tureček nám dal naději ohledně literatury, která mocí svých příběhů má šanci uspět i v dnešní vizuální době.

Je to jenom výsek z letošní „sborovky“. Dalo by se vyprávět o orientačním běhu Verunky Hájkové nebo o jejích večerníčcích pro děti. O ranních duchovních programech Daniela Kocyana, o spoustě dalších výletů a atrakcí, o množství rozhovorů, které jsme spolu vedli, i legrace, kterou jsme zažili. Ale vše směřuje vlastně jen k jednomu: Pojďte s námi příští rok na sborovou dovolenou.

David a *Lenka Nečilovi*

27 střípků ze 27. sborovky

Vážené sestry, vážení bratři a milí přátelé vespolek,

má pátá sborová dovolená (dále sborovka) zrovna vyvrcholila a my postupně odjíždíme z Holenského dvora (cca 3 km od Ratiboře a 12 km od Jindřichova Hradce). Jistě nejsem jediná, která odjíždí blažená po závěrečném rozloučení (21.srpna) s absolutně nejlepší partou, která se kdy za ta léta sjela. Kdo se letos nezúčastnil, o mnoho přišel, což se snažím v sedmadvaceti střípcích ze sedmadvacáté sborovky nastínit (a namotivovat na sborovku roku 2027 opět v Holenském dvoře).

27. SBOROVÁ DOVOLENÁ & 27 STŘÍPKŮ, KTERÉ JI PŘIPOMÍNAJÍ:

1) Jindřichův Hradec – zajímavé historické město z desátého století, protínající 15. poledník (vedle mohutného hradu a zámku či klášterního kostela sv. Kateřiny…).
2) Holenský dvůr – bývalý statek z roku 1349, dýchající historií…
3) Zvířena na dvoře – kam oko dohlédne (daňci, krávy, kozy, kočky – o vosách nemluvě…).
4) Počasí – slunečné (až tropické) o víkendu. Od pondělí deštivé (zřejmě se srpnová jubilantka Alenka H., které se navíc mocně blíží zlaté výročí svatby, intenzivně za déšť modlila)…
5) Voda – k dispozici indoor (od začátku v bazénu a vířivce Holenského dvora) i outdoor (povíkendově i za okny díky každodennímu dešti).
6) Wellness – kdo není milovník vody (jako já, vodní panna), mohl naproti nonstop wellness protáhnout tělo posilováním či ping-pongem…
7) Bohoslužba „O růstu“ od našeho faráře Davida Nečila byla velmi inspirativní, i když odhalila náročnou akustiku v historickém sále (určeném pro náš večerní program)…
8) Přednášky – v neděli Michal Kitta (evangelický farář z Jindřichova Hradce a předseda synodu ČCE) zahájil večerní přednášky. Je rétor, prezentátor, hudebník, zpěvák i autor… podtrženo a sečteno, absolutně multitalentovaný člověk. Například dokázal zvládnout echo v místnosti tak bravurně, že slyšeli i ti s naslouchátky…
9) Zamyšlení – od pondělního rána byla zahájena tradiční ranní setkání (od 7.30). Pod vedením Dana Kocyana (příbuzný Holých) jsme se mohli inspirovat pěti osobnostmi: První ráno *George Müller*. Druhé ráno *Dietrich Bonhoeffer*. *Susanna Wesley* třetí ráno (nemohla jako žena kázat, přesto dokázala i při svých deseti dětech inspirovat založení metodistické církve…). Čtvrté ráno *bratr Andrew (Andrew van der Bilj)* a na závěr páté ráno patřilo *Amy Carmichael* (alias Mámě, která zachraňovala indické děti před utrpením…).

10) Pondělní večer – se zástupcem slavného rodu Balíků nejen o rodu Balíků. Štěpán je člověk širokých zájmů (například plynule čte jidiš, vystudoval slavistiku a bohemistiku a krásně zpívá)…
11) Úterní večer – s Kateřinou Kocyan (dcerou Holých). Rozhodli se s mužem Danielem (a dvěma malými synky) prodloužit svou službu na Ukrajině o dalších pět let…
12) Balíkova výzva k posouvání hranic mě inspirovala až k sebevražednému přihlášení se na orienťák Verunky Hájkové… Nemám orientační smysl (jako správný trenér paměti), nemám výdrž, jak by řekl Cimrman: „nejsem běžecký typ". Co však mám, je David N., kterého jsem si přivzala do týmu – spolu s Radkem Š. z Brna. Do čtyřlístku s námi harmonicky během našeho pobíhání splynul i Lukáš Řezníček.
13) Znáte vlastně rodiče Lukáše: Trojanovy? Já myslela, že po společném chorvatském moři (v létě 2023) ano – on to byl však jen střípek… Středeční večer patřil právě jim a jejich představení (začala Markéta svým osobním příběhem, ve kterém pokračoval Štěpán a seznámil nás i s dětmi, které adoptovali z Klokánka před pár lety)…
14) Pro milovníky výletů bylo mimo jiné připraveno celodenní poznávání Jindřichova Hradce…
15) Kdo již Hradec navštívil, mohl z něho vyrazit parní úzkokolejkou do Kamenice nad Lipou…
16) Koncem týdne byl možný výlet přírodou do Roseče, kde se nabízela celá řada aktivit…
17) Předposledním večerem nás provedl profesor literatury 19. století Dalibor Tureček (se skvělým smyslem pro humor)…
18) Nabídky sauny zřejmě nikdo nevyužil, zato bazénu se slanou vodou (a hloubkou 1,49 m) mnozí, hlavně děti…
19) Protažení a posilnění těla vedla Alena již od 7.00 hodin zrána. Cvičilo se pod širým nebem nedaleko pasoucích se koz, které cca 25 přítomných sledovaly při rozcvičení…
20) Sbor – Michal Mazný s Miriam Žilkovou nás stmeleně připravili na zazpívání Rut do nebeského kůru. A to rovnou africky (Masithi, Amen) a latinsky (Laudate omnes gentes)…
21) Páteční program = závěr. Večer plný písní, výsledků orientačního běhu a plánování, kam na 28. sborovku (většina rozhodla o zopakování Holenského dvora se zdravějším stravováním)…
22) Poslední snídaně – na viděnou v Braníku od 1. září. Do roka a dne zase zde: v jižních Čechách. Já coby první doraziví do Holenského dvora (z našeho sboru) odjíždím jako poslední…

23) Zdravotně – nastala různá fyzická trápení – standardně jsme se potýkali s hitparádou léta v podobě střevních problémů, puchýřů, píchnutí vosou atp. I když nás Verunka H. potrápila množstvím kilometrů orienťáku (následně namožených svalů), odpouštím jí a žehnám, aby ve zdraví odletěla do Nepálu.
24) Paměť – potrápilo nás hledání odloženého a ztraceného. To připomnělo praktickou mnemotechniku: před odjezdem a po příjezdu (kamkoli) měj po svém boku čtyři svaté: Kašpara + Melichara + Baltazara + VIP. (Pro všechny, kdo nechodili na tréninky paměti, to značí: Klíče + Mobil + Brýle & Vem I Peněženku.)
25) V rámci 28. sborovky vás potrápím pro změnu já, a to „ČCE“ cvičením. Již teď se těším na Holenský dvůr a na to, jak Čínské Císařské Exercise zvládnete…
26) AMEN všem vespolek!
27) AI nepodpořila vytvoření ani sepsání tohoto článku.

Zuzka V. Pavlíková





PUŤÁK RUMUNSKO

Letos jsme se s mladými ymkaři vydali na přechod rumunského pohoří Fagaraš. Vyrazili jsme nejdříve z Kunratic na Florenc, dále z Florence do Budapešti, potom z Budapešti do Sibiu a nakonec ze Sibiu do Turnu Roșu. A že jsme dorazili všichni a vcelku a v rámci možností dokonce vyspaní, byl první zázrak cesty.

Původní plán byl, že z Turnu Roșu dojdeme do Brašova-Zărnești, ale kvůli velké náročnosti terénu, velké náročnosti počasí a podvrtnutému kotníku jsme se nakonec rozhodli trasu zkrátit a došli jsme „jenom“ skoro do Fagaraše. Ale o tom, jak jsme se z hor dostali až k vlaku, bude ještě řeč potom.

Během naší cesty jsme pokořili tři nejvyšší hory Rumunska. Zažili jsme sluníčko, mlhu, déšť, pohodlné spaní v útulnách, pohodlné spaní ve stanu i spaní v louži ve stanu v bouřce. Během cesty jsme se seznámili s více či méně okouzlujícími místňáky. Nejdříve jsme málem způsobili mezinárodní incident, když část z nás tvrdila štíhlému Rumunovi, že se k nám do útulny určitě ještě vejde, ale někdo se začal nekontrolovatelně smát něčemu jinému, když nám pan Rumun řekl, ať se na něj podíváme, že se samozřejmě vejde. A pak začal toho někoho, kdo se smál, poučovat o rumunských zvycích. („You know in Romania this kind of behaviour is considered very rude, just saying.“) Pak jsme ho pozvali







k večerní modlitbě, kam se sice nedostavil, ale zlá krev byla zažehnána, a když jsme s ním spali už ve třetí chajdě, tak jsme dokonce zjistili, jak se jmenuje. Každý večer nám radil, jak překonat další úsek cesty a ve všech husťáckých věcech, které zvládl on. Nakonec s ním máme společnou fotografii z vrcholu Moldoveanu a i přes těžké začátky bylo naše poslední setkání a poslední loučení s naším samozvaným rádcem a průvodcem téměř dojemné.

Kromě našeho rumunského pána, pána Fagaraše, jsme i nadále měli štěstí na lidi. Když jsme scházeli z hor, chtěli jsme se pokusit domluvit přespání v klášteře pod horami, ale jelikož jsme tam za krásného slunečného počasí dorazili již ve dvě hodiny odpoledne, domluvili jsme se, že půjdeme ještě o kousek blíže k nádraží a pokusíme se spát u někoho na zahradě v malé vesnici nebo na louce za vesnicí, ale Bůh měl očividně jiné plány, když nás při pochodování po rozpálené asfaltce stopla paní Laura v černé dodávce, která nám nejen velice laskavě sama od sebe nabídla svezení až do Fagaraše, ale také obvolala všechny své známé ve Fagaraši a domluvila nám spaní hned u nádraží u hodné paní Marie, která sice neuměla ani slovo anglicky, ale rovnou nás všechny pasovala na vnoučata. Kromě toho, že jsme u ní nalezli záchod a nocleh na zahradě, tak nás z vlastních zásob vykrmovala jako Jeníčka a Mařenku, ale v troubě jsme neskončili.

Všichni jsme se v pořádku vrátili domů, poznali jsme zase o něco lépe nové krajiny, sebe navzájem i sami sebe a snad jsme i trochu lépe poznali našeho Pána. Já se z výletu do Rumunska vracím s obrovskou mírou vděčnosti za krásné stvoření a s jistotou toho, že se Bůh stará.

Hana Bedrníková





VZPOMÍNKA NA VĚRU ČÁSLAVSKOU

Před 10 lety zesnula nezapomenutelná Věra Čáslavská. Dne 9. 9. 2026 se sešlo v Chrámu Matky Boží před Týnem spolu s rodinou několik bývalých sportovců (např. Helena Suková), komentátorů (např. Petr Vichnar), lékařů (např. Pavel Pafko), čestnou stráž drželi sokolové a moc a moc obdivovatelů.

Současná velvyslankyně Mexika v Čechách (Ana Berenice Díaz Ceballos Parada) připomněla v proslovu její nezapomenutelné vystoupení na OH. V Mexiku je naše krajanka Věra stále opěvovanou výjimečnou ženou.

Mši celebroval monsignor Václav Malý (emeritní pomocný biskup pražský a probošt Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze) a doprovázel ji smíšený soubor.

Čest památce Věry Čáslavské!

Zdenka Klinkovská



VÝZVA PRO NEPÁL

Vážené sestry a bratři, dovolte mi, vás oslovit s výzvou obětování se pro Nepál/Tibet. Naše Verunka Hájková (bývalá jáhenka) přesně za měsíc (6. 10. 2026) odlétá do postižené oblasti. **Pojďme my všichni pomoci Verunce podpořit ty nejpotřebnější a za ten měsíc sesbírat prostředky, které ona na základě svého uvážení osobně předá.** V rámci hesla ORA ET LABORA posíláme nejen požehnání do Nepálu. AMEN!

Příspěvky můžete posílat na účet sboru **135027438/2010** s variabilním symbolem **777.**

Zuzka Věra Pavlíková, pokřtěná dle Věry Čáslavské před 5 lety

BRANKOU ZPÁTKY Z PRÁZDNIN

O prázdninách se sice nekoná nedělní škola, děti a mládež ale mají dostatek duchovní stravy na táborech i jiných akcích. V dnešní Brance se ohlédneme za biblickými programy tábora Pecka, který byl letos na motivy druhého dílu letopisů Narnie, ve kterém princ a právoplatný král Kaspian vede válku proti svému zlotřilému strýci.

Válčení se nám k Pánu Ježíši možná úplně nehodí. Máme přece milovat i své nepřátele a tomu, kdo nás uhodí, nastavit druhou tvář, že? Jenže Pán Ježíš taky říká, že na zem přináší meč (to je obraz boje). Tady na zemi se totiž zatím ještě bojuje. (Vzpomeňte si na oblíbenou píseň: „…ten boj na zemi trvá dál…“) Hned na úvod ale na táboře zaznělo, že „nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům“. Ten nejdůležitější boj probíhá v našem srdci. Buď se přikloníme k tomu, co chce Bůh, nebo Boží plán odmítneme. A když odmítneme Boha, odmítneme tím dobro, světlo, krásu…

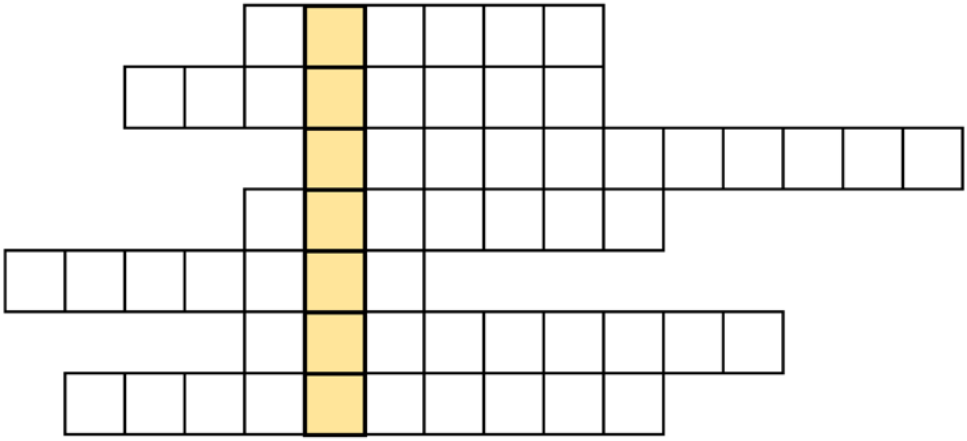
Takové vzpouře proti Bohu říkáme hřích. A nad takzvanými sedmi základními hříchy a sedmi ctnostmi, které jsou jejich opaky (a pomocí kterých vyluštíte tajenku), jsme se zamýšleli v biblických programech. Někdy se nám možná zdá, že v boji proti hříchu prohráváme, že jsme moc malí. Ale představte si takovou lasičku, i když je malá, dokáže přeprat i třikrát větší zvíře. Prostě na něm visí a nepustí se, dokud nevyhraje. I my vytrvejme. Zejména v modlitbě, to je náš hlavní způsob boje. Klíčovou bitvu už totiž vybojoval Pán Ježíš za nás a nám stačí, když se ho budeme držet. (Vší silou, jako ta lasička.)

A když některou potyčku prohrajeme, neklesejme na duchu. Hřích je minutí se cílem a každý je holt někdy v něčem mimo. Ne, že by to nebyla vážná věc, vždyť

Pán Ježíš kvůli tomu musel zemřít. Ale utápět se ve výčitkách nemáme, tím se taky míjíme cílem. Když se Bůh rozhodl, že nám _ _ _ _ _ _ _ (tajenka), kdo jsme my, abychom protestovali? Prostě hřích nechme u kříže a hledejme dál svoje místo v Božím království.

Doplňte opaky sedmi hříchů (pýchy, lakomství, lenosti, smilstva, hněvivosti, obžerství a závisti).

Alžběta Slabá



VESELKA...

... a není to svatba

- *„Veselka (německy Wessele) je malá vesnice, část města Vimperk v okrese Prachatice v Jihočeském kraji. Nachází se asi 4,5 kilometru jihovýchodně od Vimperka.[1] Veselka leží v katastrálním území Veselka u Vimperka o rozloze 2,86 km².“* Tolik Wikipedia.[2]
- Veselka je stejnojmenným rekreačním objektem Evangelické církve metodistické (ECM). *„Chalupa má velkou kuchyň a společenskou místnost s kamny. V přízemí se nachází 4 pokoje o deseti lůžkách, v 1. patře jsou 3 pokoje o dvanácti lůžkách. Ubytování je jednoduché a podtrhuje atmosféru nedotčené přírody a krásného okolí.“*[3]

1) Pořád do kopce; kdysi jsme to někteří chodili pěšky.
2) https://cs.wikipedia.org/wiki/Veselka_(Vimperk)
3) http://umc.cz/ubytovani/rekreacni-chata-veselka-u-vimperka-na-sumave

- Veselka je pravidelná letní akce našeho partnerského Střediska pro zrakově postižené[4] a koná se již mnoho desetiletí v uvedené chalupě (vždy od soboty do soboty). V SZP jsem pracoval v letech 2005–2015 a každoročně jsem jezdil dvakrát do léta na Veselku jako zaměstnanec; po deseti letech jsem si řekl, že se tam zase podívám.



neděle, Boubín částečně v mlze

BYLO NÁS DVANÁCT…

… a já byl třetí nejmladší, z čehož tak nějak plyne, že už toho mnoho nenachodíme. V minulých letech jsme podnikali výpravy například na vrch Svatá Máří, na Boubín… Letos jsme víc posedávali na dvorku a procházeli se po bližším okolí.

Ve středu jsme byli na návštěvě u přátel na zahradě v nedaleké obci Buk.

Ve čtvrtek jsme jeli do Čkyně, kde se v synagoze konal koncert pěveckého sboru Vokál klub SONS;[5] naposledy jsme byli v této synagoze v roce 2014, kdy byla po rekonstrukci otevřena, aby sloužila jako informační centrum, knihovna se studovnou, galerie, promítací a koncertní sál.[6]

4) SZP, dnes součást našeho partnerského Střediska celostátních programů a služeb, SCPS
5) www.sons.cz/Vokal-klub-O-nas-P4003050.html
6) www.synagoga-ckyne.cz

Nejen chlebem…

První pobožnost připravil bratr Josef Červeňák a povídali jsme si o „Já Jsem“ z Genesis. Bratr Josef, emeritní farář a superintendent ECM, je každoročním kazatelem této letní akce.

V neděli jsme navštívili nedělní bohoslužby ve vimperském metodistickém sboru, laická kazatelka Eva Piherová kázala na podobenství o rozsévači a v hlavě mi utkvěla představa zahrádky, kterou si máme nosit s sebou a pečovat o ni.

Další pobožnosti na Veselce pak vypadaly asi jako biblická hodina, jak ji známe z Braníka. Probírali jsme cyklus Já jsem (dveře pro ovce, světlo světa, dobrý pastýř, vzkříšení a život, Alfa i Omega) podle Janova evangelia a Zjevení.



středa, jsme na návštěvě

Kdo se o nás staral

Vedoucí SZP paní Jana Červeňáková, bez níž by naše Veselka neexistovala, zajišťovala chod celé akce a s dcerou Míšou se starala o naše žaludky; bratr Josef Červeňák, jak již uvedeno, nám vykládal Písmo. Dík moc všem!

Miloš F. Pechar





středa, biblický program; fotil jsem od kláves, neboli co dělá varhaník, když zrovna nehraje ve svém kostele?

pátek, bylo nás dvanáct

DVĚ POZVÁNKY

Milí bratři a sestry,

v neděli **4. 10.** proběhne **sborový den** spojený se slavnostním otevřením naší nově zrekonstruované fary. Můžete se těšit na společný oběd, prohlídku objektu i soutěžní kvíz. Přesun na faru proběhne po skončení bohoslužeb.

Hned další neděli **11. 10.** je naplánováno tradiční **Ohlédnutí za letními akcemi,** kde si v kostele po bohoslužbách společně prohlédneme fotky a nasdílíme letní zážitky. Na obě akce jste všichni srdečně zváni! ■

BENEFIČNÍ KONCERT

na podporu SDMO – Sdružení pro komplexní péči při dětské mozkové obrně, z.s.

neděle 18. října 2026 od 18:30

kostel Českobratrské církve evangelické v Braníku
(Modřanská 1821/118, Praha 4)

Účinkují:

Adam Korcsog	loutna
Kristýna Burýšková	violoncello
Miroslav Burýšek	housle
Kateřina Judová	kytara
komorní pěvecký sbor Senza Nome	

Vstupné dobrovolné

Podpořte dobrou věc

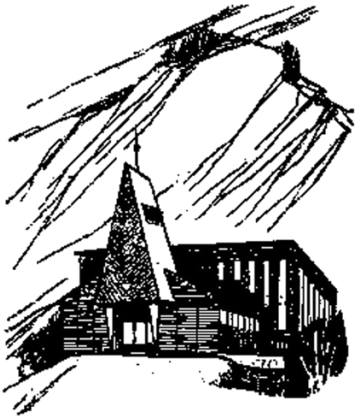
SDMO, z. s. poskytuje především fyzioterapii a odborné poradenství dospělým s tímto celoživotním handicapem.

Více informací naleznete na: https://dmoinfo.cz/sbírka
Veřejná sbírka: 2503224937/2010
Sbírka je nahlášena u Magistrátu hl. m. Prahy pod č.j. MHMP 1035560/2025

KONTAKTNÍ INFORMACE

Úřední hodiny faráře Davida Nečila po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník
Telefon: 608 526 513 (farář David Nečil)
604 116 437 (kurátor Jan Jeroným Zvánovec)
E-mail: *branik@evangnet.cz*



Číslo účtu: 135027438/2010
Variabilní symboly:
0 nebo žádný var. symbol – dar na potřeby sboru,
111 dar na křesťanskou službu, 222 salár,
333 mimořádný dar, 444 Jeronýmova jednota,
555 nepálská studentka, 700 podpora Ukrajiny,
777 mimořádná sbírka,
888 stavební fond kostela,
999 celocírkevní (či seniorátní) sbírka

Pravidelný sborový program
na 2. straně časopisu

web: https://branik.evangnet.cz

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník
XXXII. ročník, číslo 7–9/červenec–září 2026
Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.
Sazba: Miloš F. Pechar, *kesolim@seznam.cz*.
Korektury: David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.
Archiv časopisu: https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana.
Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.
Příspěvky posílejte e-mailem: *branicka-brana@evangnet.cz*.
Autorům děkujeme za články i fotografie.



sborová dovolená, Holenský Dvůr